



◆ ВАРТОВІ 30-КМ ЗОНИ

ЗАРАДИ БЕЗПЕКИ ЛЮДЕЙ

Зона відчуження... Вісім років минуло з того часу, як ці два трагічних слова надовго, якщо не назавжди, ввійшли до нашого лексикону. Коли в мене заходить розмова із знайомими про 30-кілометрову зону, частенько бачу подив в їхніх очах і німе запитання: «А навіщо там міліція? Невже злочинці такі дурні, що полізуть туди опромінюватися?» Дуже важко вдумачити такій людині, наскільки далеко від реальності її уявлення про територію, до життя іде за іншими законами.

Міліція в зоні не лише необхідна. Більше того, умови праці тут правоохоронців вимагають навіть більш високого професійного рівня, ніж в їхніх колег з так званих «чистих» районів. Адже злочинців не зупиняють ні високі дози радіаційного опромінення, ні небезпека бути спійманими. Бо для них зона — місце, звідки можна тягнути і тягнути добро, залишене людьми. Численні мародери, котрі проникають в покинуте житло, не гребують нічим, крадуть усе цінне, що потрапляє під руку, а потім продають це іншим людям, котрі навіть і не підозрюють про походження речі. Інколи мародерство, — і про це треба сказати відверто, — поставлено мало не на конвейер. У злочинців є свій транспорт, свої інформатори в зоні, які «наводять» на багаті квартири.

А міліції, між тим, бракує людей, щоб взяти під контроль ліси і стежки зони. Тому й застосували ми тут метод патрулювання. Але для цього потрібні транспорт і пальне, яких в органах внутрішніх справ небагато. Тому в зоні ми пішли іншим нетра-



дичієм шляхом — повернулися до практики кінного патрулювання. Треба сказати, що в цих умовах коні чи не найкращий засіб пересування. Їм не страшний болота, вузькі лісові стежки. Та й браконьєрів кінній міліції легше ловити. Адже на територію зони відчуження проникає для незаконного полювання та рибальства чимало людей.

Велику заслугу в налагодженні охорони від злодіїв, злочинців, браконьєрів мають співробітники патрульно-постової служби (командир батальйону ППС відділу внутрішніх справ зони ЧАЕС підполковник міліції Сергій Петрович Ключ) та спеціального батальйону міліції Управління охорони при ГУВС Київської області (командир — підполковник міліції Володимир Михайлович Кийко).

В обов'язки цих підрозділів входить також боротьба з незаконним вивозом матеріальних цінностей за межі України. Адже через зону відчуження пролягає наш державний кордон з Білорусією. І тим, що тут нема ні прикордонників, ні митників, прагнуть скористатися не-

кордонний коридор довжиною в 60 кілометрів доводиться «затикати» собою міліції. І вона це робить. Так, за перший квартал поточного року правоохоронцями вилучено в порушників митного законодавства 1000 тонн міді, повернуті назад десятки вантажівок з продуктами харчування.

Пожежні частини органів внутрішніх справ охороняють зону від вогню. Позаторік було створене об'єднання «Чорнобильліс», на яке поклали обов'язки догляду за лісами зони. Але ця організація більше уваги приділяє вирубці, заготовці та збуту деревини. Ось чому до нинішнього сезону «Чорнобильліс» підійшов неготовим, частина техніки знаходиться в несправному стані, велика кількість лісових ділянок залишилася необробленими. А гасіння пожеж так і залишилося обов'язком пожежних. Усвідомлюючи свою відповідальність за долю лісів, воєнізовані пожежні загони — № 3 (командир — підполковник внутрішньої служби О. Д. Казаков) та № 4 (командир — підполковник внутрішньої служ-

(Закінчення на 4 стор.)

Заряди безпеки людям



(Закінчення.)

Початок на 1 стор.)

би В. В. Мітла) тримають засоби гасіння наготові.

На жаль на територію зони ще проникають люди, які погіршують тут криміногенну обстановку. Нині в зоні перебувають близько 800 корінних мешканців, які залишилися після евакуації, і 13 тисяч чоловік, що працюють за вахтовим методом. Мало кому хочеться їхати сюди працювати, опромінюватися, незважаючи навіть на ті начебто великі гроші, які тут платять. От і виходить, що кадрового відбору майже не існує. Так і потрапляють сюди люди з низькими моральними якостями. Тут можна зустріти навіть тих, хто був раніше засуджений. А з таким контингентом працювати досить важко. До речі, в зоні відчуження за минулий рік було скоєно 52 злочини, з них 32 карних, в першому кварталі нинішнього — відповідно 12 та 7.

Специфіка розкриття злочинів, профілактика їх у зоні відчуження утруднені. Причина? Переважна більшість людей є вахтовиками, і для того, щоб зібрати якісь докази, опитати свідків, працівникам міліції доводиться їздити по всій Україні. Так, наприклад, недавно одного злочинця було затримано

аж у Харківській області. Додаткові труднощі полягають і в тому, що в 30-кілометровій зоні немає судово-медичної експертизи, своєї юридичної консультації.

У зоні органи внутрішніх справ охороняють не лише своїх, а й іноземних громадян. Це науковці, які ведуть тут дослідження. Кажу про це ось чому. В цивілізованих країнах охорона таких людей коштує вельми недешево. Зараз 30-кілометрова зона стала справжнім науковим полігоном світового значення. Охороняти спокій іноземців міліції нелегко. Але ми добилися повної їхньої безпеки — не зареєстровано жодного випадку, коли б вони стали жертвами злочину. Ніякої винагороди міліція за це не одержує. Тому, на мою думку, необхідні міжнародні фінансові угоди про охорону в зоні громадян інших країн. Хіба ж це справедливо, коли ті ж японці або шведи, котрі, збагативши свою науку дослідженнями, проведеними в нас, повертаються додому, де на них там чекають найрізноманітніші пільги, навіть за тижневе перебування в зоні?

В. ЗАРУБЕНКО,
заступник начальника
ГУВС Київської
облашадміністрації,
полковник міліції.